

L'OLOTÍ

(SEGONA ÈPOCA)

SURTIRÀ CADA DIJOURS.

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

dirigirse á la

Imp. de Nafois Planadevall, Sant Esteve, 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ.

Un any... .. 5'00 pessetas.

Un trimestre ... .. 1'50

Pago adelantat.

9238

NOSTRE PROGRAMA.

May lo catalanisme ha treballat á l'ombra pera arribar a la realisació dels seus ideats. Defensor dels principis honrats que sustentá, ben clars y á la llum del sol los va exposar á la Reyna Regent d'Espanya en sa vinguda á Barcelona y ben clars y concretament los va donar al país en la Assamblea de Manresa de 1892.

Com allavors diguerem, enteném avuy que han de quedar á càrrech del poder central del Estat Espanyol las relacions internacionals, l'exèrcit de mar y terra, las relacions econòmiques d'Espanya ab los demés països, la construcció d'obras públiques de caràcter general, la resolució de totas las cuestiones y conflictes inter-regionals y la formació del presupost anyal de gastos, al que deurán contribuir las regions á proporció de sa riquesa; tot ab la organissació corresponent y adequada.

Peró enteném que correspón al Poder regional lo règimen intern de Catalunya, y que ha de constituhirse aquesta mantenint lo temperament expansiu de sa lligelació y segons sas necessitats y son modo d'esser.

En consecuencia, volém la llengua catalana ab caràcter oficial y que sian catalans tots los que á Catalunya desempenyin càrrechs públichs: volém Cortes catalanas, no sols per estatuhir nostre dret y lleys civils, sinó per quant se refereix á la organissació interior de nostra terra: volém que catalans sian los jutges y magistrats y que dintre de Catalunya 's fallin en última instancia 'ls pleys y causas: volém esser àrbitres de nostra administració, fessant ab èntera llibertat las contribucions é impostos, y volém, en fi, la facultat de poder contribuir á la formació del exercit espanyol per medi de voluntaris y diners, suprimint en absolut quintas y llevas en massa y establint que la reserva regional forcosa presti servey tan sols dintre de Catalunya.

Aquest es nostre catalanisme dintre d'Espanya: aquest es lo nostre regionalisme dins de Catalunya. Aixó es lo que volém; per aixó aném; á n' aixó arribarém á no trigar guyre. (Del Manifest de la «Unió Catalanista» del dia 16 de Mars de 1897.)

Lo Catalanisme y 'ls Concerts econòmichs.

III

Conegut lo criteri del Catalanisme respecte dels Concerts econòmichs y coneguda la lletra y trascendencia de las Bases proposadas de comú acort per varias societats barceloninas y son cap lo «Foment de la Producció nacional» de Barcelona, resulta clara la resposta que correspón donar á la pregunta que 'ns feyam en l'article que publicarem en lo número passat.

De las tres condicions que 'l Catalanisme en las sevas assambleas exigeix en los Concerts econòmichs, sols una concorre en las Bases de Concerts proposadas per aquellas societats y es la de que la base pera aquestos sian quantitats fijas.

Efectivament, lo criteri catalanista per lo que 's refereix á las entitats concertants, es que qui concerta ab lo Estat sian las *Regions* y per lo que á nosaltres toca *Catalunya*: lo criteri aplicat á las Bases aludidas, es que qui concerta ab l'Estat (Hisenda) sian las actuals *Provincias*. Aquell suposa un regoneixement de la entitat *Re-*

gió: las Bases no suposan tal regonèixement, se contentan ab que 'ls Concerts los fassin las *Provincias*. En aquest concepte, lo Catalanisme vol que 'ls Concerts econòmichs signifiquin un pas donat en la via del *regionalisme*, las Bases se contentan ab que signifiquin un pas donat en la via de la *descentralisació* econòmica.

Es veritat que la Base 9.ª afirma la existencia de *regions*, y té per objecte ressucitarlas d' un modo indirecte per medi de la creació d' una entitat econòmica regional en lo cas de que las varias provincias que composin una regió demanin de comú acort per medi de sas Diputacions provincials lo Concert econòmich y 'l Govern los hi concedeixi. Però, apart de que la realisació d' aquesta Base resulta si no ilusoria quan menys difícilíssima, com justificarem en l' article anterior, sempre té en las Bases del Foment un lloch accessori y en ellas representa sols accident possible, que en res afecta la celebració de Concerts ab las provincias qu' es en las Bases lo principal y lo essencial, lo que té vida propia independent de la realisació ó no realisació de la Base 9.ª En pocas paraulas, que 'ls Concerts se celebrin ab las *Regions* espera 'l Catalanisme lo fonamental, lo essencial, la condició sense la quina no 's poden fer Concerts; en cambi per las societats que proposan las Bases, es aixó una cosa secundaria, en accident, que 's pot cumplir ó deixar de cumplir sense que deixin de poder celebrarse Concerts ab las Provincias y que no efecta per res á la subsistencia d' aquestas. La diferencia de criteri es notoria.

Y no 's diga que per paritat pot aplicarse á la celebració de Concerts econòmichs lo criteri adoptat pel Catalanisme en la Assamblea de Olot respecte á las obras públicas d' interès regional, que es lo següent: «Men-

tres no puga plantejarse aquell règimen (l'organisació que s' estableixi de conformitat á las Bases de Manresa) y subsisteixi l' actual divisió de Catalunya en provincias, una Junta composta de delegats de sas respectivas Diputacions, será la que entengui en las obras públicas de interès regional, no sols en sa concepció, sinó en realisació»: puig s' hi oposan duas rasons capitals. Primera: que allí abont es clar y explicit lo criteri del Catalanisme, no es lògich ni procedeix contradir-lo aplicanhi 'l criteri d' aquest respecte d' un altre assumpto; lo criteri de paritat sols procediria aplicar-lo si hi hagués dupte respecte del criteri concret del Catalanisme en un cas particular, ó si en lo referit cas lo Catalanisme no l' hagués manifestat. Però respecte dels Concerts econòmichs lo Catalanisme tant á Reus com á Balaguer va acordar d' una manera clara y concreta *que debian ferse entre l' Estat y las Regions*: y essent conegut son criteri y no poguentse oferir sobre d' ell cap dupte, no pot ni deu aplicarshi per raho de paritat lo criteri adoptat pel Catalanisme en la Assamblea d' Olot respecte á las obras públicas de interès regional «mentres subsisteixi l' actual divisió de Catalunya en provincias», més que més quant aquesta divisió no es cap novetat y existia y 'n tenia coneixement lo Catalanisme al pendre l' un y l' altre acort y coneixentla prengué acorts diferents, lo que suposa que aprecia diferentament los Concerts econòmichs y las Obras públicas d' interès regional en lo qual, en nostre concepte, està en lo cert. Segona: que no hi há paritat entre la celebració de Concerts econòmichs y la creació de la Junta de Delegats de las Diputacions provincials catalanas pera entendre en las Obras públicas d' interès regional: perque la materia qu' ha d' esser

objecte dels Concerts econòmichs exigeix forsosament que 'l tracte se tinga ab lo Poder Central (Estat, Govern, Hisenda pública; dónguisseli 'l nom que 's vulla), ja que de funcions ó facultats fins ara en mans del Poder Central y de la obtenció de fondos pera atendre gastos de caràcter general se tracta: y, al contrari, la matèria en que ha d'entendre la Junta de Delegats á que 's refereix l'acort de la Assamblea d'Olot, no exigeix pera res la intervenció del Poder Central, donchs, tractantse d'obras públicas que no sian d'interés general ni municipal; las altrás, las avuy anomenadas d'interés provincial, son de la competencia de las Diputacions provincials segons l'article 44 de la Lley que regeix á n'aquestas corporacions las quinas en virtut del article 56 de la mateixa Lley están facultadas pera associarse pels objectes compresos en l'art. 44, formant una Junta per medi de Comissions quins acorts serán sotmesos á las respectivas Diputacions, y sols en lo cas de disconformitat de aquestas al Govern. L'acort de la Assamblea de Olot no estableix en conseqüència cap novetat, no augmenta ni disminueix res de las atribucions y facultats de las actuals Diputacions provincials: no fá més que aprofitarse de la Lley vigent, pera fer prácticich desseguida y mentres Catalunya no deixi d'estar organizada en quatre provincias un dels principis generals que estableix respecte de las Obras públicas. D'aplicar lo criteri de la Base de Olot als Concerts econòmichs, los resultats serían totalment diferents, donchs s'augmentarian las facultats y atribucions que avuy tenen las Diputacions provincials ab la matèria de competencia del Estat que constituhi l'objecte dels Concerts, augmentantse en conseqüència la importancia de las actuals Diputacions y

donant ab aixó més vida y més vigor á la divisió artificial de Catalunya en quatre provincias, en contra dels fins que persegueix lo Catalanisme y que deuen perseguir tots los catalans que estimin de debó á la seva terra. Aixís s'esplica que 'l Catalanisme apliqui á un altre cas criteri diferent y perxó hem dit que al ferho estava en lo just, y que no pot aplicarse per paritat als Concerts econòmichs lo criteri que se aplica á las Obras públicas d'interés regional, ja que tal paritat no existeix.

(Continuarà).

(De Lo Geronès).

Necessitat de predicar en catalá

reconeguda per varis Srs. Bisbes.

La predicació en llengua propia ha sigut manada per varis Srs. Bisbes; d'ahont se desprén la necessitat de la predicació catalana, donchs los senyors Bisbes per la rahó d'esser Pastors d'ànimas, buscavan per lo past d'aquestas la mellor vianda, lo que mellor las puga nodrir.

La predicació en llengua propia ha sigut manada directament é indirectament per varis Srs. Bisbes. Directament, se proba ab lo següent tros, traduhit de la Retórica del P. Granada, editada en castellá per ordre del Illustrisim Climent; diu aixís l'esmentada Retórica en sas páginas 26 y 27: «Veig que quasi bé en totas las Iglesias del meu bisbat (de Barcelona) y d'aquest principat, se predica en llengua catalana ó llemosina: en ella s'ensenya la Doctrina Cristiana y 's resan las oracions: Y com que tots los naturals d'aquesta regió parlan aquesta llengua..., comprench que ni es just ni possible introduhir una novetat que privaria als meus feligresos de saber

lo que més ó lo que únicament han de saber y han de menester pera salvarse segons va dir Jesucrist.»

Tothom sab que 'ls Illms. Srs. Prelats d' aquesta provincia, que no son catalans ni valencians, no sols consenten que 's prediqui y ensenyi la Doctrina Cristiana en aquesta llengua, sinó qu' ho manan en las sevas Pastors y Decrets de Visita. Paraulas son aquestas del Illm. Climent, Bisbe de Barcelona, y una de las Pastors qu' en la mateixa Retórica fa notar es la del Illm. Sr. Dr. Fray Joseph de Mezquia.

Indirectament altres Srs. Bisbes, si be no ho han manat clarament, han demostrat, ab sas paraulas, lo desitj y la necessitat que hi havia de predicar, á feligresos catalans, en llengua catalana.

Entre altres citaré las paraulas que deya 'l difunt Illm. Vilamitjana, Arquebisbe de Tarragona, dirigintse als predicadors qu' en nostra terra predicavan en castellá: «Vosaltres prediqueu en castellá y la gent se condemna en catalá».

Altres han demostrat ab la práctica la necessitat de predicar en catalá; entre ells lo difunt Arquebisbe de Santiago de Cuba, l' Illm. Mossen Antoni Claret, qui generalment predicava en catalá y deya «que predicant en catalá havia convertit y tornat al bon camí á un número extraordinari de cristians, y que predicant en llengua castellana, eran contats los qu' havia lograt que cambiessen de cor».

També 's desprén la necessitat de predicar en catalá d' aquellas paraulas del Illm. Fray Pere Puigmari, Bisbe de Solsona, qui escribia: «Jesucrist volgué que sos Apóstols tinguessen dó de llenguas, perque las llenguas s'acomodessin á las ánimas y no las ánimas á las llenguas, y ara va al revés, y per aixó s' hi fa tan poch fruyt en la

República Cristiana», y finalment los Illms. Bisbes de la Seu d' Urgell, Eminentíssim Cardenal Casanyas, de Barcelona, Vich y Mallorca ho han recomanat.

M.

(De La Costa de Llevant).

SECCIÓ DE NOTICIAS

Del receptor al pendre hi há molta diferencia, sinó escoltin:

«Gran concurrència ha atraído á la Novena de ánimas que mañana se concluye en la iglesia del Carmen, la elocuente y fervorosa predicación del Rdo. P. Juan Domenech, franciscano, del convento de Vich. Los escogidos temas, llenos de oportunidad, han satisfecho á los fieles.»

Donchs be; nosaltres, que no volém mentidas, perque ja sabém desde petits que per cada una que 'n diguessim nos tocarien set anys de purgatori, dirém que 'l Rvnt. P. Domenech no pogué predicar sinó 'l dissapte y 'l diumenge, perque una indisposició grave l' obligá á fer llit, y que vingué á sustituirlo un altre Pare franciscá del convent de Vich, y aquest fou qui predicá fins á la terminació del Novenari. Qui no sab aixó es que no ha anat á la Novena de las ánimas que s'ha celebrat al Carme, y no anarhi y predicar á la gent que hi vagi, fa *Mencheta*; s' assembla molt aixó á n' alló d' embarcar soldats y quedar-se en terra.

Si 'ls de Madrid vegessin com s' escriu lo castellá á n' aquí, may més se enfadarian encara que á Catalunya 's proclamés per idioma oficial lo catalá, perque, convensuts de la *sonoridad y elasticidad* (?) del seu idioma, s' enriariarian perque 'ls d' aquí 'l xafan tan malament. Sinó escoltin:

«La juventud bulliciosa, apenas ya

perceptible, estuvo de mal humor, con todas sus ganas no pudo bailar. El día de Reyes lo intentó segunda vez; las niñas se lucieron por su ausencia y... no hubo más remedio que ir con la música á otra parte. Y como habian de ir al baile esas jóvenes, si han formado una asociación de Hijas de María, en la cual se hallan alistadas 140, y las tardes de los días festivos se disputan el honor de bailar *gente con gente*, es decir *ellas con ellas*, en su salón de recreo, quiero decir en el patio del colegio de Religiosas de enseñanza, fundado también durante mi ausencia.»

Aixó es un párrafo d' una correspondencia que, desde Sant Joan las Fonts, envia al *Ciero d' Olot* un..... que feya onze anys no havia estat en aquell poble. Y ja 'l poden agafar per allà ahont vulguin aquest párrafo (germà dels altres de la correspondencia) que may sabrán si li arreplegan lo cap ó 'ls peus.

Carregats de bona fé voliam creure qu' eran las Fillas de Maria que 's disputavan l' *honor de bailar etc. en el salón de recreo* y que las *tardes de los días festivos* per ara y tant ni ballan ni ballarán, sinó que 'l corresponsal qu' escriu tan be en la *rica, sonora y dulce lengua de Cervantes*, que nos altres no compreném prou, nos ho explica aixís, y ara aneuse á imaginar una *tarde de dia festivo* qu' ab una altra *tarde de idem* se posan á fer ballarugas en un *salón de recreo* ó en un pati d' un colegi de Religiosas de ensenyansa.

Com se concix, Sr...., Corresponsal, que no logra expressar lo que sent en una llengua que no ha mamat.

Y *apropós de moutons* ¿es veritat que vosté ha estat onze anys fóra de aquell poble? ¿Que s' estava á Setcasas ó á Talaixá? Vaja, no 'l comprometi més al *Ciero d' Olot* que prou feyna

(segons se diu) te ara demanant ausili á algún *guerrero* perque l' ajudi.

Ja may s' havia alsat polsaguera tan espantosa entre 'ls carnestoltes de Madrid, com ab la publicació de la sabia y ben pensada Pastoral del célebre Bisbe Morgades. A n' en Romero sembla que l' ha pessigat la mosca bovina, en Silvela s' ha quedat ab la boca badada, en Pidal s' ha reconcentrat en lo santuari pregant á Deu y donantse cops de puny al pit, en Sagasta s' ha posat á ballar la farandola desesperadament y tots los deus petits desde la espasa de Sagunto á n' en Mencheta están desguitarrats de mala manera. Y es que la famosa caixa dels llamps que destapavan sempre en aquets cassos de *terror nacional*, ja no serveix pera fer la por als que van ab lo cap dret y 'l cor net; tot alló s' ha tornat *la carabina de Ambrosio*. Que la vagin á fer la por als qu' en un any han perdut déu milions d' habitants, han malgastat en la marina més milions que cap altra nació del món en un quart de sigle, han enfonzat la nació per sempre més y son la riota de tota la Europa. Ja no serveixen los llamps dels qu' han desnivellat las balansas de la justicia, perque en la una hi posan tots los vicis de la rassa y en l' altra l' or y la sauch de las regions. Que no se 'n cuydin dels Prelats de Catalunya, sobre tot en las cosas qu' atanyen al cel, perque ells, que no creuhen en lo cel ni en l' infern, han d' anar continuant la historia d' Espanya, qu' aqueixa es sa missió. Si Deu los ha enviat al món per càstich dels pobles, ara es l' hora: que vagin fent, que tot te fi un dia ó altre.

Fragment de la Pastoral:

«Los colegis que d' alguna manera depenen de la jurisdicció episcopal, encara que tinguin adoptada la llengua castellana com la oficial del esta-

bliment, en punt á la ensenyansa del Catecisme, «quedan obligats» á adoptar el text catalá del d' aquesta diócesis, sense que per aixó deixin de poder ensenyar, si volen, el text mateix en castellá, ab els principals actes de devoció, en llengua catalana, no exceptuant d' aquesta obligació més que als noys de families no catalanas, si aixís sos pares ho exigeixen.»

«Ja qu' ab una paciència apenas concebible sufrim fa temps lo jou de esser administrats, ensenyats y jutjats en castellá, lo qual nos perjudica gravament; siguém exigents al menos en ser instruhits en catalá en lo que mira al Cel y 'ns posa ab relacions ab Deu en nostres contratemps y tribulacions, en nostres desitjos y esperansas y en las expansions de la nostra ánima, porque si podém prescindir dels beneficis d' aquest món, passatgers en veritat, encara que molt conduhents al benestar honest d' aquesta vida, no podém de cap manera renunciar, ni permetre que sufreixin perjudicis ni pérdua de cap classe 'ls interessos del Cel que soa eterns y 'l fi darrer de la creació y redempció humana. Y tal es, ni més ni menos, la importancia que té predicar y ensenyar lo Catecisme en llengua catalana.

No debém oblidar may que la fé es absolutament necessaria pera salvarse y que la fé 'ns ve per l' oido y l' oido per la paraula de Deu y que, per lo tant, ordinariament l' home no pot salvarse porque d' altra manera no pot tenir fé sense que se l' ensenyi y se li prediqui en llenguatge qu' entengui, siguent, per lo tant, lo ferho de altre modo, una costum *detestable, pernicioso y destructora de la fé.*»

Altres párrafos importantíssims hi há en dita Pastoral qu' anirém extractant, y no podém ferho avuy per falta d' espay.

Ha passat lo temps y han passat, moltes vegadas, pel carrer de Germá l' autoritat y la comissió d' higiene. Lo primer s' ha cuydat d' anar conservant lo femer existent en lo ditxós *solar en venta*, pel que tantas voltas hem cridat l' atenció de la segona, la qual no s' ha cuydat de res, fent cas omís dels tifus y altras epidemias que nos han visitat y de las que poden anar visitantnos.

Si no 's pot fer treure, s' hauria de posarhi una *verja* tot voltant que, á més d' una obra monumental que adornaria en gran manera aquell famós carrer, semblaria un jardí y depósit de testos del veynat.

Tenim entés que s' están fent los travalls preliminars pera una gran Exposició de Bellas Arts é Industrias Artísticas, que deurá celebrarse 'l pròxim estiu en nostra vila. En quant poguém donarne més detalls, no deixarem d' ocupárnoseu extensament.

La tramontana torná á visitarnos de bó de bó, bufant dos dias seguits d' una manera á que 'ls d' aquí no hi estém acostumats, trencant alguns arbres corpulents y arrebasant de sol arrels algunas acacias que tenian molts anys. Ocasionalment bastants desperfectes en molts teulats y edificis; deixantnos després uns dias espléndits, ab un sol massa fort per l' época en qu' estém.

Diumenge passat en una casa del carrer de Monte Carmelo, un nen caygué al foch mentres sa mare era á la font, y li causá aquell element tan fortas cremaduras, qu' en la matinada del dilluns deixá d' existir.

Alguns vehins del carrer de Sant Rafel se 'ns han queixat porque no 's compleix l' acort que prengué l' Ajun-

tament no fa molt temps, de que tots los carros que 's posan á un costat de aquell carrer en dias de mercat ó fira, se trasladin davant de las voltas de la casa del Sr. Capdevila, en lo Parch. Lo divendres últim, bon tros d' aquell carrer estava ocupat per una llarga filera de carruatges y tartanas y altres utensilis de certa botiga, que no més deixavan lo pás lliure pera passar un carro, en un carrer que n' hi podrian passar tres de costat.

Sembla qu' alguns joves de las Agrupacions Catalanistas d' Olot, aviat posaran en práctica l' acort pres de anar pels pobles de la comarca á fer actes de propaganda catalanista.

Si 's poden salvar algunas dificultats d' organizació, lo primer serà á Sant Esteve de Bas y més tart á Sant Feliu de Pallarols, á Sant Joan las Fonts y als més importants pobles de la encontrada.

Dissapte passat tinguerem lo gust de veure la sala de ball de la societat «Centro Fontanella» qu' ab motiu de celebrarse 'l ball de solters estava convertida en una gruta.

Presentava davant la porta d' entrada á la sala, un horitzó de molta llum, que 's detallava molt, á causa de la claror confosa que per alguns simulats furats per sobre entrava. Las rocas donavan la complerta idea d' esser naturals, ajudanhi á n' aixó l' eura y pinzelladas d' aygua en punts ahont la llum las feya brillar.

Lo saló estava ple que no s' hi cabia de senyoras, però, abundavan encara més las senyoretas, algunas d' ellas de las que figuran á Olot.

Doném la enhorabona al alement jove d' aquella societat, alguns d' ells casi caracterisats artistas, que idearen en bona hora tau felis y artistich treball.

Segons costum, los casats deurán haver de transformar la sala també, y aixó 's diu que serà 'l dissapte vinent.

Un dia d' aquesta setmana hi hagué un principi de foch en un depòsit de la fàbrica del Sr. Descals, que pogué esser sofocat desseguida.

Notable en tots conceptes es lo número darrer qu' hem rebut de *La veu del Segre*, valent defensor de la comarca de Lleyda, una de las més fetejadas pel centralisme, qui te allá un propagandista del catalanisme, qu' ab forsas com ell aniriam ben aviat més endavant de lo que marxém per ara. Pit y fóra, Sr. Gobernador de Lleyda; aixó es lo que convé: fer catalanisme, que s' acabaran aviat los arrossayres.

Quan una entitat treballa lliurement pel catalanisme, pera l' autonomia de Catalunya, podria morir d' anèmia, y lo que convé, Sr. Gobernador, es despertar los ànims, ferne forsas de catalanistas, forsas, que com més n' hi hagin més aviat arribarém al fi de las nostras aspiracions.

La Junta Permanent de la «Unió Catalanista», ha publicat una nova edició de las *Deliberacions de la primera Assamblea general de delegats de la Unió, celebrada á Manresa, en lo mes de Mars de 1892*, ahont se formularen las memorables Bases pera la constitució regional catalana.

Aquest volúm de més de 200 planas s' ha posat á la venda al preu de sis rals.

Ha quedat definitivament constituïda l' «Agrupació Catalanista» de Rubí, quina festa inaugural tindrà lloch proximament.

S' anuncia la constitució d' una altra á Esparraguera.

Sembla que dintre poch comensarà à publicarse à Barcelona un setmanari radical, titulat *La Sembra*, dirigit per nostre valent company de causa 'l notable escriptor D. Ignasi Iglesias, en quin hi col·laboraran molts elements dels que redactavan *Catalonia*.

AJUNTAMENT CONSTITUCIONAL

DE LA

MOLT LLEAL VILA D' OLOT.

Aprobat definitivament per aquest Ajuntament y per la Superioritat lo Reglament pera la reorganissació de la Companyia de Bombers d'aquest Municipi, queda oberta la llista d'inscripció pera tots aquells que, havent complert la edat de disset anys y no passin de la de quaranta, desitgin ingressar en ella, debent sollicitarho en lo modo y forma que determina l'art. 4t. del citat Reglament; aixó no obstant, segons la disposició tranzitoria única del mateix, desde la fetxa de publicació del present fins transcorreguts trenta dias, podran sollicitar sa entrada tots aquells que haguessin pertenescut al Cos de Bombers d'aquest Municipi, encara que no reuneixin las condicions que referents al ofici y la edat s' exigeixen en l'art. 3r.

Lo que 's fa públich pera general coneixement.

Olot 19 Janer 1899.

L' Arcalde Pdent., *Joseph Saderra*.

MERCAT DE OLOT.

Preus en la Plassa del dilluns últim.

MIDA DE 80 LITROS.

Blat.	17'50	Ptas.
Mastay.	16'00	«
Blat de moro	12'00	«
Fajol.	12'00	«
Mill.	13'00	«
Panis.	13'00	«
Monjetas.	24'00	«
Fabas.	15'00	«
Bessas.	14'00	«
Llubins.	09'00	«
Patatas (carga).	09'00	«
Ous (dotzena).	01'20	«

SECCIÓ RELIGIOSA.

Avuy 25.—La Conversió de S. Pau ap., Sant Progete b. y mr. y Sta. Elvira vg. y mr.

Div. 26.—S. Policarpo b. y mr. y Sta. Paula vda.

Dis. 27.—Ss. Joan Crisóstomo b. y dr. y Emeteri ab.

Dium. 28.—Ss. Julià b. de Cuenca y Cirilo b. y cf.

Dill. 29.—Ss. Francisco de Sales dr. y Valero b. y cfs.

Dim. 30.—Stas. Martina mr. y Aldegundis vgs.

Dime. 31.—S. Pere Nolasco fr.—*Absolució general en la Mercé.*

QUARANTA HORAS.—Continúan en la iglesia del Inmaculat Cor de Maria.—La exposició de S. D. M. comensa á las cinch.

OLOT.—Imp. de N. Planadevall.—1899.

A N U N C I S:

LO POSITIU

AVIS AL PUBLICH

En l'acreditat establiment de sastrería de

JOAN BELLAPART

situat en los carrers de Sant Esteve, núm. 9, y Sant Tomás 5, d' aquesta vila, s' ha rebut pera la present temporada, una numerosa y variada existencia de CAPAS FETAS desde 'l módich preu de 17'50 á 100-PESSETAS una, y un abundant assortit de géneros del país y extrangers, pera la confecció de TRAJOS A MIDA, qual preu es de 20 PESSETAS en avant.